

sărbătoare într-o a isola kite-va metale din combinațiile lor
cu chlorul și cu sulfurul.

Hydrogenul se întrebuințează în construcția ae-
postatorilor; cu toate acestea, într'această aplicație din ur-
mat, se pune în locurile lui adesea gazul care vine din dis-
tilația carbonului de pământ.

AZOTUL.

Azotul s'a descoperit în anul 1772 de Doctorul
Rutherford.

În anul 1773, Lavoisier l'a recunoscut drept
unul din elementele aerului atmosferic.

Azul este un gaz permanent, incolor, și
fără miros; este în stare liberă în aer din care formează
aproximativ $\frac{4}{5}$; nu este bun pentru respirație; proprietă-
tea aceasta i'a dat numele de azot (α λυτορ $\zeta\omega\eta$ vi-
eant); dar nu este vătămător, și animalele mor într'in-
să din pricina lipsei oxigenului. Acest gaz nu este bun
pentru combustie. O lămină aprinsă care se căzută în-
tr'o eprouetă plină de azot se stinge numai de kit.

Densitatea gazului azot este după D. Dumas și
Boussingault 0,97200, și după D. Regnault, 0,97137.

Azotul se combină d'a dreptul cu puținii corpi; cu
toate acestea, kind trece mai multe scinteie electrice prin-
tr'o amestecătură de oxigen și de azot zmezi, atunci se
face o combinație recunoscută sub numele de acid azotic
(AzO^5 , HO).

Reacția aceasta face de se află acid azotic în
ploile de furtuni.

Azotul este mai puțin solubil în apă de kit oxige-
nului; apa disolvă numai 0,016 din volumul său.

Azotul se află într'un mare număr de materii
organice.

Experiențele D. Boussingault au probat că azotul
din vegetale provine adesea din aer. Chimistul acesta a
observat că oare-care plante leguminoase crescând într'
un pământ fără corpi azotați, au după desvoltarea lor,